

BICSKEI ÚJSÁG

40

2026. SZEPTEMBER

4

SZOLGÁLÓ ÁLLATORVOS

Sorozatunkban ezúttal dr. Bertóti Béla emlékezik

8

**A segítség fontos, de
két ember kell hozzá**

12

MUNKÁBA ÁLLT LOURDU ATYA

– új plébánost köszönhetünk

Október 1., csütörtök, 18:00 IDŐSEK VILÁGNAPJA

Szabó Dóra és Boldizsár Tamás, a Budapesti Operettszínház művészeinek előadása Bicskén, a Petőfi Művelődési Központban. Jegyár elővételben: 2.000 Ft/fő, előadás napján: 3.000 Ft/fő.
Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

Október 4., vasárnap, 17:00 KISS V. BALÁZS – ILLÚZIÓ TESTKÖZELBŐL

Kiss V. Balázs illuzionista, szakmájának egyik legkiemelkedőbb alakja Magyarországon, aki a modern bűvészetet ötvözi a stand-up comedy-vel és a színházzal. Egy olyan interaktív műsor, amiben a nézők nem pusztán szemlélői, hanem aktív résztvevői is lehetnek az előadásnak, hogy igazán átélhessék a varázslat illúzióját! Jegyár elővételben: 5.000 Ft/fő, előadás napján: 5.500 Ft/fő.
Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

Október 8., csütörtök, 18:00 NEM CSAK NŐKNEK – TÖRTÉNET A GYÓGYULÁS ÚTJÁN

Rab Dorottya mellrák-túlélővel, aki saját tapasztalatait osztja meg, Szabó Ágnes mentálhigiénés szakember beszélget. Helyszín: Bicskei Kultúrkúria Nők Háza (2060 Bicske, Ady E. u. 11.) A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött! Regisztrálni személyesen a Petőfi Művelődési Központban (2060 Bicske, Kossuth tér 20.) vagy a 20/430-7770-es telefonszámon lehet.

Október 9., péntek, 18:00 LEHETEK ŐSZINTE? – ELEK PÉTER ÖNÁLLÓ ESTJE

Azt mondják, ha egy problémával kapcsolatban végre őszinték vagyunk magunkhoz, akkor félig már meg is oldottuk. Persze hogy melyik felét, azt nem tudjuk. A nehezebbet? A kínosabbikat? A költségeesebbiket? Fogalmunk sincs. Szó lesz párkapcsolati játszmákról, férfi-női őszintétlenkedésekről, jó és rossz ízlésről, és természetesen zenéről. Elek Péter legújabb önálló estjében a tőle megszokott stílusban dolgozza fel ezeket humorosan, korábban még sohasem hallott vadonatúj történetek, viccek formájában.

Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

Október 9., péntek, 16:30 KREATÍV HOBBI KLUB

Házasztábla agyagból Kiss Irénnel
Jelentkezési határidő: október 2.
Egy alkalom ára: 5000 Ft
Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

Kedves Bicskeiek!

Beköszöntött az ősz, becsengettek az iskolába, a legkisebbek bölcsődébe és óvodába kezdtek járni. Visszatért minden a maga hétköznapi rendjébe. Ám aki figyelmesen járja a bicskei utcákat, az észreveheti, hogy aprónak tűnő, de sok ember odafigyelő munkájának hála igencsak fontos beruházások, fejlesztések változtatták meg városunk arculatát. Régen várt gyalogátkelőhely létesült a Kossuth és Rózsa utcák kereszteződésében, tervezett útem szerint halad a Kakas Tagóvoda infrastrukturális felújítása, a Batthyány utca páros oldalán és a Kísfaludy utca egy szakaszán a járdaburkolat felújításra került. Ugyan kevésbé látványos, de a Bajcsy-Zsilinszky utca ivóvízvezeték-kiváltás munkálatai is megkezdődtek és ütemezetten haladnak. Hiszen az egyre jobb, élhetőbb, biztonságosabb bicskei hétköznapi megteremtését tekintjük fő küldetésünknek.

A közösségformálás újabb állomásához érkezünk szeptemberben. Az őszi hangulatot jókedvvel, játékosággal és egy kis okosodással alapozta meg a Kistérségi Családi Vadásznapi. Jó volt látni, hogy a gyermekeket nemcsak a habparty, hanem a természetvédelem is érdekelte. Övék a jövő, és a természetszeretetük jó jel Bicske számára. Szorgos, dolgozó, kihívásokkal teli időszak elé nézünk, az önkormányzat, a hivatal minden dolgozója továbbra is felkészülten várja az őszi feladatokat, mert nekünk Bicske az első!

Bálint Istvánné
polgármester

Ajánló

Kistérségi Családi Vadásznap

Imitálták a szarvasbőgést, miközben vadételek illata, kürtszó hangja keveredett a levegőben. Solymásbemutató, terepjárók, gyerekprogramok, utcabál. Minden adott volt egy **igazi közösségi élményhez ... részletek a 16-17. oldalon**

Az Arany Sas három évtizede

1996. szeptember 16-án nyitotta meg kapuit a bicskeiek egyik ikonikus intézménye, az **Arany Sas Gyógyszertár**. A jubileum kapcsán elismerésekről és a patika jövőjéről dr. Halász Éva gyógyszerésszel, a gyógyszertár vezetőjével beszélgettünk ... **részletek a 14-15. oldalon**

DINAMIK

Nyolc éve rendez saját edzőtábort a **Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sportegyesület** a zánkai táborban. A kezdeti szakmai program mára többnapos, közösségi élményekkel teli eseménnyé nőtte ki magát, amely nemcsak az edzésről szól ... **részletek a 18-19. oldalon**

Változásokban is változatlanul

Az egyik bicskei iskolában a csengő szó most kicsit másképpen szólt, mint eddig. Harminc év egy iskola életében egyszerre történelem és jelen idő, s ebben a tanévben a **Szent László Általános Iskola** fennállásának 30. évfordulóját ünnepli ... **részletek a 6-7. oldalon**

Háztájitól a házi kedvencekig – Dr. Bertóti Béla 40 éve

Dr. Bertóti Béla megbecsült állatorvosa Bicske városának. A gyémántdiplomás állatgyógyász hatósági állatorvosként kezdte, manapság pedig – jóval kisebb intenzitással – házi kedvencek és néhány haszonállat állatorvosi ellátásával szolgálja a helyieket. Gyógyított szarvasmarhát, sertést, baromfit, de kutyát és macskát is.

– **Állatorvosként került Bicskére.**

Pontosan mikor is történt ez?

– Budapesten születtem, 1965-ben végeztem el az egyetemet, azt követően egy évig gyakornokoskodtam egy Állami Gazdaságban, és ott is kezdtem a pályám. A későbbiekben onnan kerültem a **Fejér Megyei Állatorvosi Állomáshoz**, Bicskére körzeti állatorvosnak. Ezt úgy kell elképzelni, hogy abban az időben az állatorvosok nagy része az állatorvosi állomások rendszerében volt alkalmazásban, néhányan pedig állami gazdaságban és termelőszövetkezetben. 1969. április 15-én kerültem ide Bicskére körzeti, hatósági állatorvosnak. Egy-egy körzeti orvoshoz 5-6 község, illetve a termelőszövetkezetek és a területén lévő háztáji állomány tartozott. Akkortájt még nem volt szabad állatorvos választás, mint most, meghatározott körzetek voltak, állatorvosi és hatósági feladatok. Az állami feladatok közé tartozott a hatósági munka, többek között az állatszállítás ellenőrzése, fertőző betegségekkel kapcsolatos feladatok, ételmszer-higiéniai ellenőrzések. Bicske kívül még jártam Csabdira, Vasztély-pusztára, Mányra, Óbarokra, Szárra, Nagyegyházára és Etyekre.

– **Az ember azt gondolná, hogy Budapest után nagy változás lehetett a bicskei élet.**

– Két szempontból sem. Egyrészt már gyerekkoromban is nagyon sok időt ilyen környezetben, hiszen édesapám nagy vadász volt és a nyarakat általában vele, vidéken töltöttük. Másrészt az egyetemi idő alatt a nyári gyakorlatokat sem a budapesti belvárosban, hanem falun töltöttem, így a bicskei közeg, hangulat, életmód egyáltalán nem volt számomra idegen.

– **Hogyan működött a gyógyászat abban az időben?**

Hiszen nem volt telefon, sem számítógép, és gondolom, az utak sem voltak leaszfaltozva...

– A betegbejelentést a Községi Tanácsnál, a TSZ-ek irodáinál és az állatorvos lakásánál lehetett megtenni, a községekben

úgynevezett körnapokon volt az ellátás. Sürgős esetben természetesen valamilyen módon értesítették az állatorvost. Az azonban kétségtelen, hogy nem volt mindig egyszerű a kijutás az állatokhoz, hiszen az utak állapota kimondottan rossz volt. Kínlódtunk ezzel a sáros időkben és télen is, amikor 2-3 méter magas hófalak között közlekedtünk. A kocsiban mindig volt lapát, hamu, sóder, arra az esetre, ha elakadnánk. Az autók sem bírták sokáig az ilyen rossz útviszonyokat. De nemcsak a tanyák vagy a külterületek voltak járhatatlanok.

– **Említette az állatszállítást. Ott mi volt a feladat?**

Miért volt ez érdekes Bicske esetében?

– Bicske kiemelt helység volt. A nagyállomáson kialakítottak egy állatrakodót, ahová szarvasmarhákat, sertéseket és a birkákat hoztak vágóhídra történő továbbszállítás céljából. Ellenőrizni kellett az állatok azonosítását, állategészségügyi állapotát és az állatot szállító jármű alkal-

masságát. Heti 10-15 alkalommal volt állatszállítás, és nem egyszer az éjszakába nyúlt az ellenőrzés, ezért időben is nagy feladat volt. Itt is eléggé megnehezítette a feladatunkat, hogy nem volt még telefon, hiszen postai táviratban kaptunk értesítést az állatszállításról. Bicske vonatkozásában még két dolgot érdemes megjegyezni. Egyrészt mikor idekerültem, a településen működött egy vágóhid, amelyet a Bicskei Tanács üzemeltetett, ahol kényszervágás zajlott. Azokat az állatokat vágták le itt, melyek már nem hoztak hasznot. Ezen állatok húsát a **Hatósági Húsbolt**-ban lehetett megvásárolni csökkentett áron. A vágóhídon állatorvosi húsvizsgálatot végeztünk. A **Bicskei Vágóhidat** a későbbiekben a Csákvári Állami Gazdaság üzemeltette, és úgynevezett rendes vágás történt. Volt úgy, hogy egy nap háromszor is kellett húsvizsgálatot tartani. Ez a napi munkámat jelentősen megnehezítette. Szintén a településhez kapcsolódó feladat volt a **Bicskei Állatvásár** vizsgálata. Bicskén ugyanis abban az időben tartottak ilyet is – ami valójában sertésvásár volt, elsősorban malacok értékesítése továbbtartás céljából.

– **Sok mindenben különbözött az állatgyógyászat a mostanihoz képest?**

– Érdekes például, hogy a fertőző betegséggel kapcsolatos eljárásban régebben átvészeltetés és védőoltás volt, mostanában a járvány megfékezése céljából leölés a módszer, elsősorban gazdasági okok miatt.

– **Mára szinte teljesen átalakult az állatállomány.**

– A rendszerváltás gyökeres változást hozott az állatorvosi munkában. A nagyüzemek – termelőszövetkezetek, állami gazdaságok – felbomlásával vagy jelentős zsugorodásával drasztikusan leépült a haszonállat-állomány a környéken is. Míg korábban a munka zömét a szarvasmarhák, sertések, juhok és lovak ellátása, valamint a téések felügyelete tette ki, a rendszerváltás után a praxis súlypontja egyre inkább a kisállatok – kutyák, macskák – gyógyászata felé tolódott el.

– **Ön mikor kezdett el praktizálni rendelőben?**

– A rendszerváltás előtt Magyarországon nem volt divat az állatorvosi rendelő. Az 1970-es években Budapesten is csak néhány állatorvosi rendelő volt. **Dr. Soltész Attila** kollégámmal 1993-ban alapítottuk meg az első bicskei rendelőt **Kékkereszt Állatgyógyászat** néven, ahol 14 éven keresztül dolgoztam, majd 2007-től 12 éven keresztül **Dr. Tajthy Gábor** kollégámmal dolgoztam együtt. Hat-hét évvel ezelőtt hagytam abba, bár nem teljesen.

– **Állatorvosi tevékenységét több alkalommal is elismerték.**

– Valóban és nagyon jól is estek. 2015-ben **Széchenyi Viktor-díjat** kaptam. Ezt a díjat a Fejér Vármegyei Önkormányzat adományozza olyan magánszemélyeknek vagy

közösségeknek, akik a vármegye gazdasági életének fejlesztésében, a gazdaságpolitika alakításában, valamint a vállalkozói, kereskedelmi, agrár-, ipari vagy infrastrukturális területen tartósan kiemelkedő, példamutató teljesítményt nyújtottak. 2017-ben kiemelkedő állatorvosi tevékenységemért **Mócsy-díjat** kaptam. És hát azt se feledjük, hogy tavaly megkaptam a **gyémánt diplomát**, vagyis 60 éve végeztem el az egyetemet.

– **Most már túl a nyolcvanon, mivel üti el a szabadidejét?**

– Nagyon szeretek sportolni. Rendszeresen úszok, időnként teniszezem és kerékpározok. A sport mindig fontos szerepet töltött be az életemben. 1965-től pedig vadász lettem, jelenleg is vadásztársasági tag vagyok.

30 év – egy iskola, amely velünk együtt növekedett

Szeptember elsején a diákok számára hamisítatlanul beköszöntött az ősz. Becsengettek. Az egyik bicskei iskolában ez a csengő szó most kicsit másképpen szólt, mint eddig. Harminc év egy iskola életében egyszerre történelem és jelen idő. Emlékek, arcok, találkozások, sikerek és kihívások sora. A most kezdődött tanévben a Szent László Általános Iskola fennállásának 30. évfordulóját ünnepli. Ennek apropóján közöljük az iskolától kapott képeket és az igazgató, Hetényi Anikó sorait.

A kultúra, s ezen belül az oktatás nemzeti létünknek, fennmaradásunknak egyik tartópillére. Ezért összememzeti érdek jó iskolák létesítése. Ezek a gondolatok vezérelték egyházközségünk tagjait is, pedagógusokat, szülőket, amikor a politikai rendszerváltozást követően keresték a megoldást arra, hogy emberszolgáló, értékörző és értékteremtő tevékenységével a katolikus egyház miként lehetne ismét aktív részese Bicske város közoktatásának. Ennek eredményeképpen jött létre 1996-ban a **Szent László Általános Iskola**, méghozzá abban az épületben, amely 1948-ig a Római Katolikus Egyház tulajdonát képezte. Iskolánk egyetlen első osztállyal, felmenő rendszerben kezdte meg működését, és három évtized alatt olyan közösséggé fejlődött, amelynek ma már 230-240 gyermek a tagja.

Sok minden változott, de a közösség értékei maradtak

Három évtizeddel ezelőtt **egy iskola született**. Azóta sok minden megváltozott körülöttünk, és velünk együtt változott az iskola is. Változtak a tanulók, a pedagógusok, a tanítás eszközei és módszerei, de valami lényeges megmaradt: az a törekvés, hogy a ránk bízott gyermekek biztonságos, szeretetteljes, értékeket közvetítő, hitet nyújtó közösségben bontakozhassanak ki. Az elmúlt harminc évben **iskolánk sokat fejlődött**. Az egykori tanulói létszámhoz képest ma már jóval több gyermek választja intézményünket. A növekedés nemcsak számokban mérhető. Megújult és folyamatosan alakul tanulási környezetünk, gazdagodott az iskola szakmai és tárgyi háttere, új oktatási tartalmak, modulok és programok jelentek meg mindennapjainkban.

Biztonságos eligazodás a digitalizálódó világban

A világ is változott, amelyre gyermekeinket fel kell készítenünk. Fontos számunkra, hogy tanítványaink korszerű tudást szerezzenek, magabiztosan eligazodjanak a digitális világban, kreatívan gondolkodjanak és képesek legyenek az együttműködésre. Ugyanilyen fontosnak tartjuk azonban, hogy közben megtanuljanak figyelni egymásra, felelősséget vállalni, kitartani, bízni önmagukban és társaikban, valamint a Jóistenbe vetett hitükből erőt és biztos támpontot meríteni. Hisszük, hogy a tudás és az értékek együtt teszik képessé gyermekeinket arra, hogy a változó világban is biztos alapokon állva találják meg a saját útjukat. Miközben új tartalmakat, módszereket és lehetőségeket hozunk be az iskolába, igyekszünk megőrizni mindazt, ami érték. Olyan pedagógiai teret teremtünk, teremtünk, ami családi légkört, otthonosságot, biztonságot, személyes odafigyelést, közösségi erőt, keresztény értékeket jelent.

Hisszük, hogy az iskolánk nem csupán tudást ad át. Teljes embert nevel. Közösséget formál. Útravalót ad.

Építkezés tudással, nevelés szeretettel

A harmincadik évforduló ezért nem csupán visszatekintés. Sokkal inkább lehetőség arra, hogy megálljunk egy pillanatra, és **hálát adjunk mindazoknak**, akik az elmúlt három évtizedben hozzátettek az iskola történetéhez: az alapítóknak, egykori és mai pedagógusoknak, munkatársaknak, a szülőknek, támogatóinknak, minden diáknak, aki valaha átlépte iskolánk kapuját.

Szent László Himnusz

*Üdvözlégy kegyelmes Szent László király,
Magyarországnak híres oltalma.
Szent királyok közt drágalátos gyöngy,
Csillagok között fényességes csillag.*

*Szenháromságnak igaz szolgálja,
Jézus Krisztusnak jó tanítványa,
Te Szentléleknek tiszta edénye,
Szűz Máriának választott vitéze.*

*Testedben ékes, karodban erős,
Lelkedben fényes, szívedben bátor,
Igaz ügyeknek gondját viselted,
A szegényeknek Te voltál oltalma.*

*Mert kiválasztott a Szűz Mária,
És felmagasztalt sok ajándékkal,
Hogy Te őrizzed s megoltalmazad
Néki ajánlott jó Magyarországot.*

*Dicsérnek Téged szent zsolozsmával
Papok, diákok és városnépek.
Dicsérnek Téged magyarok, mondván:
Üdvözlégy mennyben, Szent László királyunk!*

8 Szabó Ágnes: A segítséghez az is kell, hogy a másik készen álljon rá

Augusztus 20-án Bicske új díszpolgárral gazdagodott. A város legrangosabb kitüntetését Szabó Ágnes vehette át, aki szociális szakemberként, intézményvezetőként, közösség-szervezőként és segítőként generációk életében volt és van jelen. Vele beszélgettünk e jeles alkalomból, így ezúttal ő volt az általa életre hívott „Köztünk élő hősök” sorozat interjúalánya.

– Láthatóan nagyon meglepődött augusztus 20-án. Tényleg semmit nem sejtett?

– Egyáltalán nem. Utólag visszanéztem a televízióban a felvételt, és ahogy felállok az olvasható le a számról: Most ez mi?

– Annak az elismerése, amit évtizedek óta végez...

– Igen, de nekem nagyon nehéz ezt kívülről látni. Én csak egyszerűen teszem a dolgom.

– Talán éppen ez a lényeg. Évtizedek óta embereken segít, a legfiatalabbaktól egészen az idősekig.

– Nekem az a jó ebben a hivatásban, hogy lehetőséget ad arra, hogy nyissak. Ne csak egy munkaköri leírásban előírtak tartalmazzák a feladatomat, hanem olyan dolgokat is létrehozassak, amelyek közösséget építenek.

– Sokrétű tevékenységéből melyik az a terület, amelyik szakmailag a legtöbbet adja?

– A támogató csoport. Ott érzem igazán: jól választottam hivatást. Olyan pillanatokat élünk meg együtt, amelyekben semmi fennkölt nincs, mégis nagyon mélyek. A csapat tagjai megtartják egymást. Lehet őszintén beszélni, és nincs minősítés. Elmondhatják, amit éreznek, és nem kell attól félnem, hogy valaki azt mondja: „Ezt nem így kellett volna csinálnod”. Ez a csoport elsősorban azoknak próbál segítséget adni, akik idős, sok esetben demenciával élő hozzátartozójukat gondozzák. Ez elképesztően nehéz élethelyzet.

– Talán kívülről nem is lehet igazán megérteni, mit jelent egy demens ember a családban...

– Valóban nem. A demenciával élő ember nem úgy működik, hogy majd egy kis türelemmel „megjavítjuk”. Végtelen türelemre van szükség. Nem átnevelni, megbütykölni kell, hanem megérteni. És az egy nagyon komoly lelki mérföldkő, amikor eljön az a pont, hogy a beteg már nem ismeri fel a saját hozzátartozóját. Az illető egyszer csak

idegenné válik a másik számára. Sőt, az is előfordulhat, hogy pont a felismerés hiánya még félelmet is generálhat. Ezt hozzátartozóként nagyon nehéz feldolgozni.

– Ebben tud segíteni a támogató csoport?

– Igen. Már az is nagyon sokat jelent, ha valaki időben felismeri, hogy ezt egyedül nem fogja tudni végigcsinálni. Nem kell megvárni a legvégső, legnehezebb állapotot. Már korábban is lehet segítséget kérni.

– Mindig arra készült, hogy emberekkel foglalkozzon?

– Egyáltalán nem. Az én pályám nem úgy indult, hogy pontosan tudtam volna, hová tartok. Az Állami Biztosítónál kezdtem, káreseményekkel foglalkoztam. Aztán a '90-es évek elején országosan elindult a családsegítés, ami akkor egy teljesen új formája volt a szociális ellátásnak. Itt helyben **Vojacsek Zsuzsa** hívta életre ezt a rendszert, és

tulajdonképpen még asszisztensként kezdődött el ott az én történetem is. Akkor még a mai polgármesteri hivatal helyén működtünk, fent az emeleten.

– A képzettséget is menet közben szerezte?

– Igen. Érettségizésem idején ez a képzési forma még szinte ismeretlen volt. Amikor már tudtam, hogy ez az én utam, levelező képzéseken kezdtem el tanulni. Szombathelyen végeztem az alapképzést, később Szegeden szereztem egyetemi végzettséget, majd jött a mentálhigiéné, később pedig a szociálgerontológia. Tulajdonképpen egyik képzés nyitotta ki a következő kaput. És mindig az érdekelt, hogyan lehet még jobban kapcsolódni az emberekhez.

– Mit tanult meg a legfontosabbként ennyi év alatt?

– Azt, hogy segíteni csak annak lehet, aki szeretne segítséget kapni, és készen áll arra, hogy befogadja. Ezt nagyon hamar meg kell tanulnia annak, aki segítő pályán ténykedik. Bicske kisváros, ahol sokan ismerik egymást. Ha tudom valakiről, hogy gyászol, nem rohanok oda hozzá azzal, hogy „hallottam, mi történt, gyere megtámogatlak”. Lehet, hogy csak beszélgetünk egy kicsit, és majd ő eldönti, szeretne-e segítséget kérni tőlem a jövőben.

– Ugyanez igaz a „Köztünk élő hősök” című műsor beszélgetőpartnereire is?

– Teljesen. Van, akit megkeresek, mert eszembe jut róla valami példaértékű. De ha érzem, hogy nagy az ellenállás, akkor nem erőltetem.

– Miért fontos Önnek ennyire a „Köztünk élő hősök” vagy a „Gondolatok 50 év felett” program?

– Mert nagyon sok példás életút vesz körül bennünket. Olyan emberek, akik komoly nehézségeken mentek keresztül, helytálltak, felálltak, újrakezdték. Volt olyan vendégünk, aki kevésbé ismert, mégis nagyon komoly érdeklődést váltott ki. De igazából nem a nézettség számít, hanem az, amikor valaki azt mondja: „Pont most adott nekem erőt ez a történet”. Akkor már megérte. A „Gondolatok 50 év felett” programban novembertől májusig tart egy évad, előadásokkal, beszélgetésekkel, tavasszal konferenciával, májusban pedig kirándulással. A következő konferencia időpontja már most megvan: 2027. április 13.

– Van még olyan terület, ahol szeretne továbblépni?

– A gyásztanácsadás. Októbertől indul egy újabb képzés, amely még teljesebbé teszi azt a tudást, amivel dolgozom. A gyászfeldolgozó csoport gondolata is foglalkoztat. Bár Bicske ebből a szempontból még mindig olyan kis közösség, ahol egy ilyen csoporthoz való tartozásnak lehetnek stigmái. Ezen is érdemes lenne változtatni.

– A díszpolgári cím után másnap ugyanúgy kelt fel a nap?

– Igen és aznap este is ugyanúgy nyugodott le. Viszont

nagyon sok kedves visszajelzés érkezett. Olyan személyes megkeresések, üzenetek is, amelyek nagyon megérintettek. És persze ott volt a családom, a barátaim.

– A család mennyire fontos?

– Nagyon. És talán az egész szakmai utamnak is van egy olyan hozadéka, hogy amit megtanulok az emberekről, a kapcsolatokról, azt otthon is tudom használni. Bár a saját családbunkban mindig nehezebb segítőnek lenni. Néhány éve életmódot is váltottam. Ennek egyik eredménye lett a „Sétálj magadért” kezdeményezés. Nem feltétlenül az a lényeg, hogy hányan jönnek el egy meghirdetett alkalomra. Sokkal inkább az, hogy tudatosítjuk: nagyon sok minden rajtunk is múlik.

– Ha most egyetlen mondatban kellene megfogalmazni, mit szeretne a következő évektől, mi lenne az?

– Azt szeretném, hogy minél tovább tartson az önfeledtség. Kicsit bővebben: gyerekként sokszor azt halljuk, hogy ne énekelj hangosan, ne ugrálj, táncolj, ne csináld ezt vagy azt. Én meg azt mondom: nyugodtan! **Legyen az életünkben kellő játékoság, és hívjuk elő az egykori vidám gyermeket, akik voltunk és bennünk van.** Szeretném megőrizni a szakmai tudást, az emberek iránti figyelmet, miközben bátran tudok örülni annak a sok kedves dolognak, ami körülvesz.

Együtt lenni jó, együtt zenélni még jobb!

Különleges és rendhagyó évet zárt a Bicskei Fúvószenei Egyesület Koncert-fúvószene-kara: a nyár utolsó hétvégéjén, augusztus 30-án nagy sikerű koncertet adtak a Petőfi Művelődési Központban. Grósz Mónikával, az egyesület elnökével arról beszélgettünk, mi minden történt a zenekarral az elmúlt hónapokban, és miért is volt ez az év különösen emlékezetes.

– Már a tavalyi év is igen felejthetetlenre sikerült, hiszen közösen táboroztunk Zánkán a rétyi **Kováts András Fúvóegyesület Ifjúsági Zenekarával**, és saját próbatermet alakíthattunk ki a használaton kívüli József Attila utcai óvoda alsó szintjén. Mindemellett egy sikeres pályázat révén 5,3 millió forintot nyertünk a **Bethlen Gábor Alapkezelő Városi Civil** támogatásaiból, és megvásárolhattuk azokat a nagy és drága hangszereket (bariton-szaxofon, üstdobok, harsona, tuba), melyekről korábban csak álmodozni mertünk. Az új próbateremben az új hangszerekkel próbáltunk az újonnan tanult zeneművek bemutatására – mondta el **Grósz Mónika**.

A szokásos próbák mellett a zenekar egy hetet töltött Erdélyben. A rétyi fúvósok a tavalyi zánkai táborozást viszonyították: a testvértelepülésen július 5-13. között zajlottak a közös próbák, kirándulások, játékok, koncertek. A szállást egy közeli falu, Bitá korábbi iskolaépületében alakították ki, a rétyi édesanyák pedig gondoskodtak arról, hogy még véletlenül se maradjanak éhen a bicskei fiatalok. Akik **Sepsiszentgyörgyön** meglátogatták a Székely Múzeumot, kirándultak a Szent Anna tóhoz, világhírű harsonások koncertjét hallgatták meg közösen, majd a **Rétyi Falunapok** keretében újra fellépett a Bicske-Réty egyesített fúvószene-kar. A tábor zárásaként pedig részt vettek a **XXXIV. Nemzetközi Fúvóstalálkozó**n.

– A sok közös zenélésnek és a hajnalig tartó beszélgetéseknek köszönhetően szoros barátságok alakultak ki a bicskei és a rétyi fiatalok között. Medvét ugyan nem láttunk, de azért így is felejthetetlen élményekkel gazdagodva tértünk haza – emelte ki a zenekarvezető. Hazatérés után **Székesfehérváron** léptek fel a **Királyi Napok** keretében megrendezett **Fúvószenei Fesztiválon** a helyi városi fúvószene-kar együtt. A város sétá-

lótcaja zsúfolásig megtelt emberekkel, akik hatalmas ovációval fogadták a könnyed hangvételű dallamokat. – Augusztus 20-án hagyományosan a városi megemlékezésen kezdtünk, majd Csákváron szórakoztattuk a helyieket a **Florian Napok** keretében megrendezett programsorozaton. A hónap végén pedig egy élményekben és fellépésekben gazdag nyarat zártunk le a nagykoncerttel – emlékezett vissza Grósz Mónika, aki köszönetét fejezte ki a támogatók – **Bálint Istvánné polgármester**, az **önkormányzat**, a **Bicskei Prelúdium Művészeti Iskola**, a **Miniszterelnökség Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.**-je és **Dr. Halász Éva** – felé, hiszen nélkülük nem tudtak volna sikeres évet zárni.

A zenészek nem dőltek hátra, szeptembertől gőzerővel nekiálltak az új évad műveit gyakorolni, hiszen egy rendkívül jelentős év következik a zenekar életében. 2027-ben ünneplik ugyanis megalakulásuk 40. évfordulóját. Ezt a jeles évfordulót egy júniusi ünnepi koncerttel és augusztusi fúvószenei fesztivállal szeretnék méltóvá tenni Bicskén, amelyre a rétyi fúvósok is meghívást kaptak. A fesztivál a zenekar alapító karmesterének nevét fogja viselni (**I. Csizmadia László Fúvószenei Fesztivál**), így tisztelgve munkásságának és emlékének.

	Sor pl.: hang ↓	2 ↓	Lucernás..., Kiskút-éri... ↓	... Matyi, mese-szereplő↓	Mézga Géza fia ↓	Őszi zöld-ség; város név ↓	Zongora↓	Az kávé édesítője ↓
	Piacon, boltban kínál →							
	Iroda közepe !→ Csomó régiesen↓							
Összead, kivon... ↓	... Péter → Zorro jele ↓		Láb része → Spanyolo. fővárosa↓				Nógatás → Nem szabad! ↓	
					Tábori, kemping „lak” →			
	1 →			Y	Rendőrszlangben ↓	Sír → Jele: R ↓		Védett futómadár ↓ Konyhai eszköz pl. fazék ↓
Makacs-ság ↓	„Vértess” falu ↓	Szúnyog, darázs bánt ↓		Bicskei vasút. áll. röviden↓	Szebenyi... volt polg. mester → Pokróc ↓			
							A legtöbb pontot érő kártya ↓	
3 →								
Téli sport →							Omán határai ! →	
Lovag segédje →							Kelet →	

Beküldési határidő: 2026. október 16. A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címe: olvasoszolgalat@nkvk.hu küldhetik el. A helyes megfejtők között 3 darab ajándécsomagot sorsolunk ki. Az előző rejtvény helyes megfejtői közül kisorsolt 3 szerencsés: **Almádi Mihályné, Ősz István és Ivanics Bulcsú**. Az ajándécsomagot a könyvtárban vehetik át.

Múlt havi lapszámunkban a keresztrejtvény helyes megfejtése: **Testvérvárosok parkja**. Története nem nyúlik vissza évtizedekre, hiszen 2024-ben, a Bicskei Napok nyitónapján avatták fel az egykori áruháza helyén a Testvérvárosok Parkját. A köztér a Bicske és testvértelepülései közötti barátságot és együttműködést jelképezi. A park különlegessége, hogy benne minden testvérvárosnak saját padja van, amely a kapcsolat emlékét őrzi.

Lourdu atya már magyarul álmodik Bicskén

Különleges vasárnap volt szeptember 6-a a bicskei katolikus közösség életében: a Szentháromság-templomban Spányi Antal megyéspüspök ünnepi szentmise keretében iktatta be Bicske új plébánosát, Chavvakula Lourduraju atyát, akit mindenki egyszerűen csak Lourdu atyának szólít. A dél-indiai származású verbita szerzetes egy több mint húsz éve kezdődött különleges életút új állomásaként érkezett Bicskére.

Az ünnepi alkalomra megtelt a templom: a közösség egyszerre búcsúzott a régi pástortól, **Burbela Gergelytől** és fogadta szeretettel új plébánosát. Természetesen nem csak a bicskei hívek gyűltek össze, jelen voltak Alcsútdoboz, Felcsút és Csabdi társplébániáinak, Óbarok, Szárliget, Vasztélypuszta és Nagy-egyháza filiáinak hívei, valamint a történelmi egyházak bicskei képviselői is.

Spányi Antal beszédében megköszönte Gergely atya áldozatos munkáját, amely során sok érték született és erősödött meg a közösségben.

– Gergely atya volt az első verbita plébános Bicskén. A kezdetekben neki is és a közösségnek is meg kellett szoknia az új helyzetet, egymást, egymás gondolkodását és szokásait. Az elmúlt hat esztendő azonban bebizonyította, hogy a különbségeknél sokkal fontosabb az, ami összeköt – hangsúlyozta a püspök, aki külön kiemelte Gergely atya gyermekekért és fiatalokért végzett szolgálatát, az iskolával, a karitással és a különböző közösségekkel való együttműködését, valamint az **AcCordis ifjúsági mozgalom** létrehozását. Olyan közösséget épített, amelynek híre már Bicske határain túl is eljutott – vélekedett.

Utódja története önmagában is különleges: **Lourdu atya** több mint húsz évvel ezelőtt Dél-Indiából indult el azon az úton, amely végül Magyarországra vezette. Beiktatási beszédében egy édesapa és kislány történetét idézte fel. A gyermek azt kérdezte, honnan tudhatja, hogy Isten vezeti az életét. Az édesapa azt válaszolta: előre nézve nem mindig értjük az utat, de ha

visszatekintünk, láthatjuk, hogy minden lépésünknel ott volt Isten keze.

– Ma, amikor itt állok Önök előtt, pontosan ezt érzem én is. Ha valaki több mint 20 évvel ezelőtt azt mondta volna nekem, hogy egy kis dél-indiai faluból eljutok Magyarországra, mint pap, szerzetes és misszionárius, és a mai napon Bicske plébánosaként állhatok itt, bizonyára mosolyogtam volna. De Isten útjai sokkal nagyobbak a mi terveinknél. Ezért ez a mai nap számomra a hálaadás napja – mondta Lourdu atya.

Az új plébános hálával beszélt mindazokról, akik az elmúlt években segítettek őt Magyarországon. Különösen a magyar családok szeretetét emelte ki, akik távol a szülőföldjétől otthont adtak neki. Aztán elhangzott egy mondat, amely talán mindennél többet elárul arról,

mit jelent számára Magyarország: **„Most már magyar nyelven álmodok”**. Azaz már otthon érzi magát Magyarországon és ez lett a második hazája.

Lourdu atya esküjében vállalta, hogy a rábízott hívek lelki gondozását legjobb tudása és lelkiismerete szerint végzi, felkészül a szentbeszédre és a hitoktatásra, gondosan szolgáltatja ki a szentségeket, és a hívek lelki ügyeiben mindig nyitott szívvel áll **rendelkezésre**.

Spányi Antal a templom kulcsának átadásakor azt kívánta, hogy a templom mindig a megfáradtak otthona, a szomorúak vigasztalója és a közösség erősítője legyen. A püspök egyúttal arra kérte a híveket, hogy az új plébános mellett továbbra is nyitott szívvel, együttműködve építsék a közösséget.

– Mert a plébános feladata nem csupán azokhoz szól, akik rendszeresen ott vannak a templomban. A jó pástort keresi azokat is, akik távolabb kerültek, és Krisztus szeretetével igyekszik mindenkit megszólítani – fogalmazott a püspök.

Lourdu atya pedig egyértelművé tette: nem egyedül szeretné járni ezt az utat. Kiemelte, hogy a mai világban az egyház missziója elképzelhetetlen a világi segítők, az önkéntesek és a közösség aktív tagjai nélkül. A szentmise végén a történelmi egyházak képviselői adták áldásukat az új bicskei katolikus plébánosra, majd a hívek szeretetvendégség keretében ismerkedhettek meg közelebbről az atyával.

Vadételek, kürtszó és közösségi élmények – családi vadásznapi

Imitálták a szarvasbögést, miközben vadételek illata, kürtszó hangja keveredett a levegőben. Bármerre fordultunk, valami mindig történt: solymászbemutató, terepjárók, gyerekprogramok, este pedig koncert. Szeptember első szombatján minden adott volt ahhoz, hogy a Kistérségi Családi Vadásznapi igazi közösségi élménnyé váljon. A Bicske Városi Piac területén megrendezett egész napos programon nemcsak a vadásztársadalom tagjai, hanem családok, gyerekek és a természet iránt érdeklődők is szép számmal vettek részt.

Már reggel mozgalmasan indult a nap, ugyanis miközben a főzőversenyre nevezett 21 csapat tagjai sűrűgtekforogtak a sátrak környékén, addig a **Vértesserdő Zrt.** vadászkürt együttese rögtönzött muzsikálással alapozta meg a jó hangulatot. A térség vadásztársaságai mellett civilek is összemérték főzőtudományukat, amelyben természetesen a vadételek volt a főszerep. Ám mindez nem volt öncélú, hiszen a bográcsokban készülő különlegeségeket bárki megkóstolhatta.

A megjelenteket **Bálint Istvánné polgármester** köszöntötte, annak felidézésével, hogy a családi vadásznapi rendezvénye három évvel ezelőtt, a **Bicskei Nimród Vadásztársaság** kezdeményezésére született meg.

– Az ötletet megismerve egyetértettünk a kezdeményezővel és úgy gondoltuk, hogy ez valóban hiányzó színfoltja a város kulturális életének, éppen ezért az önkormányzat támogatta a kezdeményezést. S lám, az idő igazolta megérzésünket. A rendezvény azóta sokat fejlődött, hiszen Bicske már otthont adott a Fejér vármegyei vadásznapi, és a sikerek nyomán felmerült az országos vadásznapi bicskei megrendezésének lehetősége is. Bízom benne, hogy egyszer ez az álom is valóra válhat. Addig azonban a Bicskei Nimród Vadásztársasággal közösen továbbra is minden évben megszervezzük a családi vadásznapi – mondta a városvezető, aki nem hagyta szó nélkül azt sem, hogy a bicskei vadászok nemcsak a rendezvények szervezésében aktívak, hanem a város közösségi életének is fontos szereplői.

A bicskei vadászok ugyanis segítőkész emberek, szeretnek adni, segíteni, és ha egy közösség – legyen az bölcsőde, óvoda vagy egy másik helyi kezdeményezés – támogatásért fordul hozzájuk, mindig melléjük állnak. Mindezt a legnagyobb természetességgel teszik.

A fiatalokat a természet szeretete felé kell terelni

Weidinger István, az **Országos Magyar Vadászkamara** Fejér vármegyei titkára arról beszélt, hogy a vadásztársadalom egyik legnagyobb kihívása az előregedés és a fiatalok hiánya.

– Korábban a vadászat szeretete generációkon keresztül, természetes módon öröklődött. Ez ma már önmagában nem elegendő – fogalmazott. Éppen ezért a kamara egyre nagyobb hangsúlyt fektet az ifjúsági programokra, az iskolai kezdeményezésekre, kiadványokra és mesekönyvekre, hogy a természet szeretetével már egészen fiatal korban megismertessék a gyerekeket. A **bicskei vadásznapi** ezt bizonyították is, hiszen a gyerekek játékos formában találkozhattak a természettel, az állatok és a vadászat világával. A szervezők persze nem csak tematikus programokkal készültek a legkisebbeknek: légvárak, kézműves foglalkozások, szelficenter, állatbemutatók, rendőrségi és tűzoltóprogramok, valamint 4x4-es terepjárós kalandtúra várta őket.

– Mindent úgy próbáltunk összeállítani, hogy az idelátogatók jól érezzék magukat. A gyerekek pedig minél több mindent kipróbálhassanak – mondta **Peringer Csaba**, a **Bicskei Nimród Vadásztársaság** tagja, a rendezvény egyik főszervezője.

A programok között természetesen ott voltak a vadászat-hoz szorosan kapcsolódó bemutatók is, hiszen a közönség láthatott solymász- és kutyás bemutatót, valamint a szarvasbögés különleges világába is bepillantást nyerhetett.

Semperger Tibor, a **Bicskei Nimród Vadásztársaság** titkára szerint a 2024-es Fejér vármegyei vadásznapi jelentette azt a fontos tapasztalatot, amelyre a mostani rendezvény is épült.

– A térség vadásztársaságait megszólítva, együtt hoztuk létre ezt a családi vadász- és gasztronapi. Nagyon szépen összejöttek a vadászok, és ez is azt mutatja, hogy a térségben nagy az összefogás – hangsúlyozta.

A színpadon egymást követték a produkciók: fellépett a **Liget Line Dance** és a **Tokodi Csillagfény Mazsorett Csoport**, majd habparti gondoskodott a jókedvről. A nap végére sem fogyott el a lendület. A családi programok után az este már a zenéről és a táncról szólt: a napot záró koncerten a **Hoz'N'Trogers Party Band** gondoskodott a hangulatról.

20 éve a bicskeiek szolgálatában: jubilál a Farmer Center

Két évtizede viszonyítási pont a bicskei és környébeli gazdák, építkezők és barkácsolni vágyók számára a Farmer Center. A jubileum alkalmából az üzlet megálmodójával és tulajdonosával, Südi Istvánnal beszélgettünk a kezdetekről, családi összefogásról, a kereskedelem kihívásairól és arról a közvetlen, emberi hangról, ami miatt a vásárlók húsz év után is örömmel nyitják rájuk az ajtót.

– Kezdjük a legelején, hiszen a Farmer Center gyökerei nem is Bicskére, hanem a szomszédos Mányra nyúlnak vissza. Hogyan indult el ez a vállalkozás?

– Nyolc éves koromtól jártam nagymamámmal a tatányai piacra, ahol a magunk termelte zöldséget, gyümölcsöt, valamint az udvarában tenyésztett baromfit értékesítettük. Örömmel segitettem neki már akkor is, így a pályaválasztás pillanatában teljesen egyértelmű volt számomra, hogy kereskedelmi iskolába jelentkezem. 1998-ban, alig húszévesen nyitottam meg az első üzletemet Mányon, ami valójában a lakatos szakmában elhelyezkedő édesapám ötlete volt. Szent meggyőződése volt ugyanis, hogy egy akkora falunak szüksége van egy jó gazdaboltra. Mivel ő Németországban dolgozott, az ott megkeresett pénzéből és a család összes megtakarításából vettük meg azt a helyiséget Mányban, amiben a gazdaboltom a mai napig is működik.

– Ez azért óriási felelősség lehetett huszonévesen...

– Az bizony! Édesapám a kezembe adta a család spórolt pénzét, és azt mondta: „Fiam, próbáld meg ezt hasznosan felhasználni, mert az egész család megtakarítása ebben van”. Egyedül kezdtem, aztán szépen lassan fejlődöttünk: lett kisteherautó, targonca, felvettem egy barátomat, majd édesanyám és édesapám is csatlakozott hozzám. Igazi klasszikus családi vállalkozássá váltunk.

– Jól ment és megy minden. Miért gondolta úgy, hogy Bicskén is nyitna egy üzletet?

– A kétezres évek elején Bicskére nősültem. Egy barátom édesapja biztatott, hogy az akkori kedvezményes

vállalkozói hitelekkel próbálják meg itt is üzletet nyitni. Falusi gyerek lévén – hiába laktam már itt, Bicskén – még Mányban gondolkodtam, de végül belevágtunk. Anyósom nagyszülői házából családi összefogással valószínűsítettük meg a jelenlegi üzletünket. A beszállítók már ismertek, megbízhatónak tartottak, így nagyszerű támogatást kaptam tőlük az induló árukészlethez. Apósommal kezdtük el az itteni üzletet, az ő ismertsége és személye óriási segítség volt abban, hogy a bicskeiek gyorsan befogadjanak minket.

– Akkoriban nem volt nehéz elindítani egy ekkora üzletet Bicskén?

– A 8 éve működő mányi üzlet tapasztalatai után sokkal könnyebb dolgom volt, mint kezdőként, de persze voltak buktatói. Nagyon fájó pont volt például, hogy a működési engedély feltételeként a közútkezelő előírta a térköves saját parkolót. Fiatalon, tőke hiányában ez hatalmas teher volt. Meg is kérdeztem a szakembert: „Mutasson már nekem még egy üzletet a főutcán, akinek van saját parkolója!” Persze nem volt... De hosszú távon ez mégiscsak nekem dolgozott: ma a tágas, kényelmes parkolónk az egyik legnagyobb előnyünk, amit a vásárlók nagyon értékelnek.

– Az elmúlt húsz évben hogyan változtak a vásárlói szokások?

– Hatalmasat fordult a világ. Régebben a szépkorú nénik komplett kosarakat raktak tele apró vetőmagokkal. Ma már a tisztán gazdaboltos jelleg visszaszorulóban van, a hangsúly áttolódott a hobbikertészkedésre, barkácsolásra és a szerszámokra. Mi erre időben reagáltunk, így Bicskén nem kell az ügyfeleknek három külön szaküzletbe elmenni: leparkolnak nálunk, berakják a csomagtartóba a vetőmagot, a kötőelemet vagy a szerszámokat és már végeztek is.

– A multik és az online kereskedelem korában mi a Farmer Center töretlen sikerének a titka?

– A hagyományos eladói-vásárlói kapcsolat. Nálunk egy vevővel végig foglalkozik egy munkatársunk,

igyekszünk valódi szaktanácsot adni. Ha valamit nem tudunk biztosítani, ajánlunk más kollégát vagy megoldást. Nemrég egy Bicskéről elköltöző vásárlónk jött be csak azért, hogy megköszönje: az elmúlt négy évben mindig emberként, tisztelettel és segítőkészen bántunk vele. Az ilyen pillanatok lendítik át az embert a mindennapi nehézségeken. Egyébként azt is tudom, hogy nincs az a pap, nincs az az üzlet, ami mindenkinek megfelelné, de próbálunk arra törekedni, hogy ha egy mód van rá, akkor mindenki elégedetten távozzon. Nem mindig sikerül, de biztosan megpróbáljuk.

– Ez a jövő útja is?

– Nem biztos. Az internet és az e-kereskedelem előbb-utóbb le fog minket darálni. Inkább előbb, mert sok esetben jóval kedvezőbb árakkal tudnak dolgozni, hiszen nem kell üzleteket fenntartani, raktározni, dolgozóknak fizetést adni, járulékokat fizetni. Éppen ezért folyamatosan azon dolgozom, miként tudnánk a boltok üzemeltetése mellett az online térben is hasonlóan profi módon megmutatni magunkat és értékesíteni a portékáinkat. Vannak tervek és elképzelések, ez azonban még a jövő zenéje. Őszintén örülnék, ha a gyerekeink is meglátnák majd ebben a lehetőséget és bekapcsolódnának a munkába. Semmit sem szeretnénk rájuk erőltetni, a saját álmaikat kell megélniük, de a kapu mindig nyitva áll előttük, ha a családi vállalkozásban képzelik el a jövőjüket.

– Hogyan ünnepelték meg a 20 éves jubileumot a vásárlókkal?

– Hatalmas mérföldkőhöz érkeztünk idén márciusban! Visszatekintve erre a két évtizedre, a szívem tele van hálával. Előszörban a nagyszerű kollégáimnak tartozom köszönettel a mindennapi fáradhatatlan és áldozatos munkájukért, hiszen nélkülük nem tarthatnánk itt. Ugyanakkor ez az ünnep nem jöhetett volna létre a vásárlók töretlen bizalma és támogatása nélkül. Az eddigi hűségük iránti hálánk jeléül születésnapi nyereményjátékkal és ünnepi akcióval kedveskedtünk nekik. Húszezer forint feletti vásárlásnál sorsjegyet adtunk, és több mint kétszáz szelvény gyűlt össze az urnában. Értékes nyereményeket – mint például akkumulátoros porszívót, airfryert, automata kávéfőzőt, elektromos grillsütőt, BL és VB focilabdákat – sorsoltunk ki. Nagyon nagy öröm volt átadni az ajándékokat.

– Adódik a kérdés, merre tovább magánemberként és az üzletben?

– Otthonról a munka szeretetét hoztam magammal, gyerekkorom óta ezt láttam. Évekig természetes volt a heti hat-hét nap helytállás és a folyamatos pörgés, de az ember idővel megtanulja értékelni az egyensúlyt. A jövőben szeretnék tudatosabban figyelni arra, hogy a vállalkozás mellett a családra és a minőségi időre is jusson energia. *A feleségemmel mindketten azt az értékrendet örököltük nagyszüleinktől, szüleinktől, hogy a szorgalom, segítőkészség, kedvesség és az alázat a hosszú távú boldogulás alapja.* Talán ennek a hozzáállásnak köszönhető, hogy boltunk egy biztos alapokon álló, szerethető üzlet maradt. Jó érzéssel és bizakodva tekintek előre – bízom benne, hogy ez a kiegyensúlyozott jelenlét kísér majd minket a következő 20 esztendőben is!

Nem csak edzőtábor: így épít közösséget a Dinamik Zánkán

Nyolc éve rendez saját edzőtábort a Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sportegyesület a zánkai táborban. Ami kezdetben egy húsz fős szakmai programnak indult, mára többnapos, szigorúan felépített, mégis közösségi élményekkel teli eseménnyé nőtte ki magát. Metzger Antal, a Dinamik elnöke szerint a tábor nemcsak az edzésről szól, hanem arról is, hogy a gyerekek olyan élményekkel térjenek haza, amelyekre egész évben emlékeznek.

– Hogyan került a Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sportegyesület Zánkára, és miért éppen ezt a helyszínt választották?

– Nagyon sokáig a Felvidékre jártunk edzőtáborba a saját stílusirányzatunkkal, a **Nihon Kempo Jitsuval**, de egy idő után rájöttünk, hogy szükségünk van egy saját táborra is. Kerestük a megfelelő helyszínt, és a bicskei városi tábor, az ott megtalálható környezet, illetve a zánkai miliő nagyon optimálisnak bizonyult. Mindez nyolc éve történt, akkor még csak 15-20 fővel mentünk. Nagyon megtetszett nekünk a hely, a Balaton közelsége, és az is, hogy az edzéseket jól össze lehet hangolni a szabadidős programokkal. Azóta minden évben rendszeresen visszatérünk.

– Az eltelt majd' egy évtized év alatt sokat változott maga a tábor is.

– Igen, és ennek mi is örülünk. Folyamatosan próbáltuk jelezni, milyen fejlesztésekre lenne szükségünk. Például, hogy legyen egy ponyva az ebédlőnél, amit le lehet engedni akkor, ha elered az eső és ott kell edzenünk. Közben az önkormányzat gőzerővel beleállt a fejlesztésbe: megújultak a házak, a fűdémszerkezet, a vizesblokkok. Látszik, hogy komolyan veszik a zánkai tábor, ezért is döntöttünk úgy, hogy maradunk. És ezt egyáltalán nem bántuk meg.

– A kezdetekhez képest mennyivel nagyobb az edzőtáboruk létszáma?

– Tavaly hetvennél is többen voltunk, ami már feszegette annak a határait, hogy egyáltalán elférünk-e. Idén kevesebben voltunk, ennek még keressük az okát, de a tábor így is nagyon intenzív. Szerdán reggel érkezünk, és vasárnap reggel indulunk haza. Ezen idő alatt napi háromszori étkezés és három edzés, strandolás és mindenféle közöségi program várja a résztvevőket. Számunkra ez nem

arról szól, hogy valaki lemegy Zánkára, aztán két edzés között várja, hogy teljen az idő. Percre pontosan összeállított szakmai programunk van.

– Ez utóbbi mitől ennyire tudatos?

– Mindig meghívunk egy mestert a saját irányzatunkból, illetve egy másik harcművészeti stíusból is érkezik vendég. Az itt megtartandó edzések több hónapos szervezést igényelnek. Amikor mindez összeáll, akkor minden meghívott mester megkapja, hogy milyen korosztályt tanít, milyen anyagot kell leadnia és milyen terheléssel számolunk. Az edzőtáborban pedig mindenki ugyanazt a rendszert követi. Emellett fontos, hogy más stílusokat is megismerjenek a gyerekek. Idén például brazil jiu-jitsu edzés is volt, Jankovics Tibor 1 danos mesterrel. Emellett önvédelmi foglalkozást Pónya Norbert 2 danos Nihon Kempo Jitsu mester és Oroszi Erich tanítványa tartottak. Mindkét mester unikális tudást hozott és adott át.

– Gondolom, azért mindeközben a Balaton sem maradhat ki.

– Semmiképpen! A Balaton partjának közelségét mindig kihasználjuk. Idén a négy napból háromszor lementünk a partra. Vagy ott edzünk, vagy edzés után úszunk, játszunk egyet, aztán visszamegyünk a táborba.

– Esténként pedig már a közösségé a főszerep?

– Így van. Vacsora után irányított szabadidő van, amikor a gyerekek játszanak, beszélgetnek, zenét hallgatnak. Ránk, mesterekre további feladatok várnak, komoly szakmai munkát végzünk. Van egy úgynevezett feketeöves megbeszélésünk is, ami idén első este nyolctól hajnali fél egyig

tartott. Ilyenkor végig vesszük az első félév eredményeit, eseményeit megnézzük, hogy mit csináltunk jól, illetőleg min kell változtatni, majd összeállítjuk a következő időszak szakmai tervét.

– A közösségépítés mennyire fontos része a tábornak?

– Nagyon. Már az első napon csapatokat alakítunk, de nem úgy, hogy a házak szerint vannak együtt, hanem véletlenszerűen keverjük a társaságot. Ezeknek a csapatoknak különféle feladatokat adunk, amelyeket a záró estén kell bemutatniuk. Felnőttek és gyerekek együtt dolgoznak, családok is bekapcsolódnak. Volt például olyan ügyességi versenyünk, ahol lisztet kellett továbbítani egy szájbán tartott kártyalappal úgy, hogy a végén lemérjük, melyik csapat mennyit tudott összegyűjteni. Nagyon viccesen néztünk ki, de óriási élmény volt. A záró este pedig mindig egy kicsit ünnep. Van zene, közös program, tovább lehet fennmaradni, és ilyenkor kapják meg a résztvevők a tábor külön kis felvarróját is. Ezt csak az kapja, aki ott volt és végig csinálta a tábor. Nekünk ez azért fontos, mert később is mutatja, hogy ő ennek a közösségnek a része volt. Ez azért kiemelten lényeges, mert sok gyereknek ez az egyetlen nyaralási lehetősége az egész évben. Ezért szeretnénk minél tartalmasabbá és színesebbé tenni. Az a cél, hogy amikor vasárnap hazamennek, ne csak azt mondják, hogy elfáradtak, hanem azt is, hogy nagyon jól érezték magukat.

– A város részéről kapnak visszajelzést?

– Igen, és ennek nagyon örülünk. Az idei évben is lejött hozzánk a polgármester asszony, ráadásul nem először. Ez szerintem komoly elismerés egy civil szervezet számára. Nem kis távolság Bicske és Zánka, mégis időt szakít rá, megnéz bennünket, beszélget velünk, ajándékokat is hoz.

– Az edzőtábor a mesterek képzésének is része.

Volt erre példa idén is?

– Igen. Nagy öröm számunkra, hogy idén egy 18 éves tanítványunk, Benkő Balázs egy danos feketeöves mester lett a Felvidéken rendezett edzőtáborban. Balázs tíz éve van velünk, a szemünk láttára nőtt fel. Most felvették az építésmérnöki karra, gólyatáborban is volt, mégis visszajött hozzánk és segített az edzőtáborban. Egy ilyen fiatal, intelligens, szerény és fizikailag is kiváló ember igazi példakép lehet a gyerekek előtt. Nekünk mestereknek pedig egy tanítvány sikere azért különösen fontos, mert nyolc-tíz év munkája van benne. Szinte olyan, mintha a saját gyerekünkné lenne.

Fotó: Treszler Brigitta

30 éves a bicskeiek kedvelt patikája, az Arany Sas Gyógyszertár

1996. szeptember 16-án nyitotta meg kapuit a bicskeiek egyik ikonikus intézménye, az Arany Sas Gyógyszertár. A jubileum kapcsán az elmúlt 3 évtizedről, az elismerésekről és a patika jövőjéről dr. Halász Éva gyógyszerésszel, a gyógyszertár vezetőjével beszélgettünk.

– 30 éves az Arany Sas gyógyszertár Bicskén.

Mi a patika és az ön közös története?

– 1990-ben kerültem Bicskére gyógyszertárvezetőnek, amikor még a rendelőintézet mellett található épületben volt a patika, amely a megye negyedik legnagyobb gyógyszertára volt. Egy hatalmas, 440 négyzetméter alapterületű épület állt rendelkezésünkre. Később pedig, amikor lehetőségünk volt rá, akkor megvásároltuk az épületet, ami ma is helyet ad az Arany Sas patikának.

– Honnan érkezett Bicskére?

– Bicske előtt Mezőszilason dolgoztam, előtte 3 évig Baranya megyében. S noha Budapesten születtem, mégis falusi lánynak tartom magam, hiszen a gyerekkoromat Szabadszálláson töltöttem.

– A gyógyszertár miatt érkezett a településre?

– A Fejér Megyei Gyógyszertári Központ akkori igazgatója felkért, hogy jöjsek és vállaltam el ezt a patikát. Nem tagadom, büszkeséggel töltött el, hogy rám gondoltak. Persze ez sem indult egyszerűen, hiszen pont a felkérés előtt vettünk egy lakást Kecskeméten. Ám ott nem, itt Bicskén pedig volt lehetőség egy vezetői beosztásra. Tulajdonképpen – bármilyen furcsa is – ehhez voltam szokva, hiszen pályakezdő korom óta mindig vezető beosztásban voltam. Ez hivatalosan nem is lehetett volna lehetséges, lévén öt év gyakorlat kell hozzá, ám rendelkeztem egy tudományos fokozattal, és ennek köszönhetően kerülhettem egyből vezető beosztásba az egyetem után.

– Több mint három és fél évtized után már bicskeinek vallja magát?

– Már nagyon régóta. Nagyon szeretem ezt a települést, jó helyzetben van. Itt valóban minden megtalálható, ami az élethez szükséges, s bár közel vagyunk a fővároshoz, mégis megvan az a kisvárosi életforma, melynek köszönhetően sok mindenkit – talán a fél várost is – ismerhetek, szinte családias a közösség.

– Honnan ered a patika neve?

– Nagyon sokat gondolkodtunk ezen. Apósomnak volt egy bronzszobra, amit lefújtunk aranyszínű kályhafestéssel és erről kapta a nevét. Így lett aranysas. A szobor különben a mai napig megvan.

– 1996 óta van ebben az épületben a gyógyszertár?

– Az első időben még a régi épületben volt, de sikerült megvásárolnunk ezt az ingatlant, ami korábban az Állami Biztosító fiókja volt és ezt alakítottuk át. Igyekeztünk mindig a jobb ellátás felé haladni, törekszünk arra, hogy minél gyorsabb legyen a kiszolgálás és hogy azon betegekre, akiknek segítségre van szükségük, minél több időnk jusson. A gyógyszertárban jelenleg öt kiadóablak van. A patika a jelenlegi állapotát, az új bútorokkal egyetemben 2019-ben

nyerte el, ami nagy meglepéssel töltötte el vásárlóinkat is. Sokan mondták, hogy olyan szépek vagyunk, mintha legalábbis egy komoly fővárosi patika lennénk. A színvonalas munkánkat nemcsak a vevőink, hanem magasabb szinten is többször elismerték. 2011-ben kaptam egy miniszteri dicséretet, eredményes, példamutató tevékenységemért. 2015-ben megkaptam a **Genius Loci** díjat, amit a tehetségek támogatásáért érdemeltem ki. Budai Tímea kolléganőm kiváló gyógyszertári szakasszisztens díjat kapott a kamarától, 2025-ben pedig **Pro Qualitate** díjjal jutalmaztak minket.

– Az az ember első benyomása, mikor bejön a patikába, hogy sok ablak mögül sok szem szegeződik rá. Hány munkatársa van?

– Én már nyugdíjas vagyok és csak „kedvtelésből” járok be, ezért úgy alakítottam ki a patikát, hogy önjáró legyen, vagyis minden dolgozó tudjon mindent. Mindig arra törekedtem, hogy ne kézi irányítás legyen, hanem mindenki döntsön önállóan, ennek is köszönhetően szeretnek itt dolgozni. Magasan kvalifikált kollégáim vannak, nagyon jó a gárda, akiket rendkívüli módon szeretek. Az öt kiadóablaknak köszönhetően soha sincs sor. Jelenleg két gyógyszerész, hat szakasszisztens és két kisegítő van, de nálunk még a kisegítő is nagyon nagy tudású.

– Kicsit szerencsés helyzetben vannak, mert az egészségközpont közelsége miatt sokan egyből önökhöz térnek be. E földrajzi adottság mellett mivel próbálják még idevonzani a vevőket?

– Ez csak részben szerencse, hiszen emiatt nehéz megállni előttünk autóval és manapság kevesen járnak gyalogosan. A kínálattal próbálunk vonzóbbak lenni. A gyógyszerek mellett széles körben megtalálhatóak az egyéb termékek, illetve a gyógyászati segédeszközök. A széles paletta mellett a szakmai tudást és az empatikus ellátást tartom erősségünknek. Akik idejönnek, azok azért jönnek, mert szeretnek bennünket és bizalommal fordulnak hozzánk. Ezért is léptem be az **Alma franchise**-ba, ami nagyon sok terhet vesz le a vállamról és több idő marad a betegekre.

Emellett az Alma akciós újságjának és az **Alma+** applikációnak köszönhetően több kedvezményt is tudunk adni.

– Elég régóta benne van a gyógyszerész szakmában.

Mi változott a 40 év alatt?

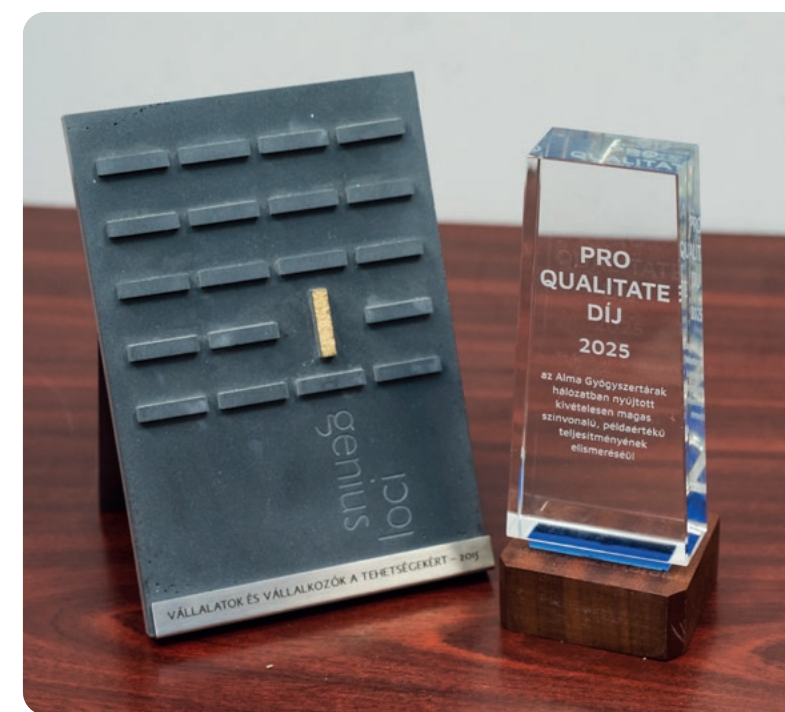
– Mikor 1984-ben végeztem, akkor 700 gyógyszer volt a palettán. Azóta több ezer kapott engedélyt. Óriásit fejlődött az orvostudomány és a gyógyszerészszakma is, rengeteg felfedezés történt, ami új készítményeket hozott magával.

– Több mint 30 éve dolgozik gyógyszerészként a városban, gondolom rengeteg embert ismert meg, sokan tekintenek úgy önre, mint Bicske gyógyszerészére.

– Mikor ideköltöztünk, akkor a gyerekeim óvodások voltak és ennek köszönhetően azt a szülő- és gyerekgenerációt nagyon jól megismertem. Régebben sok előadást tartottam baba-mama klubokban, diabétesz klubban, illetve más rendezvényeken, ahol lehetett életmód jellegű előadásokat tartani. Az utcán sosem tudok úgy végigmenni, hogy ne állítsanak meg és nem kérjenek tanácsot. De nemcsak tudást adunk át, hanem rengeteg civil szervezetet is támogatunk a vállalkozás bevételéből.

– Beszéltünk a múlttól, de mi a jövő?

– Bár, ahogy említettem, jómagam már nyugdíjas vagyok, de még nem szeretnék kiszállni ebből a szakmából. Ami a patikát illeti, nagyon várjuk, hogy folytatódjon az egészségügyi központ építése, hiszen mi már úgy alakítottuk ki az épületünket, hogy közvetlen kapcsolat legyen a két intézmény között. A legfontosabb változás reméljük, ez lesz. A jövőhöz pedig ugyanazzal a rugalmassággal szeretnénk hozzáállni, ahogy tettük ezt a múltban.

Esküvők

Augusztus 15. Kovács Martin és Ignéczi Boglárka

Bicskei újszülötteink július-augusztus hónapban

Szopkó Vendel, szül.: 2026. 07. 28.

Hammer Dominik, szül.: 2026. 08. 22.

Hivatalok**Bicskei Polgármesteri Hivatal**

Bicske, Hősök tere 4.
+36 22 565 464

Bicskei Járási Hivatal

Bicske, Szent István út 7-11.
+36 22 566 300

Kultúra**Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár
Petőfi Művelődési Központ**

Bicske, Kossuth tér 20.
+36 20 430 7770

Nagy Károly Városi Könyvtár

Bicske, Kísfaludy u. 29.
+36 22 565 115

Gazdasági és szociális intézmények**Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Köpont**

Bicske, Ady Endre u. 1.
+36 22 412 367

Bölcsődei Szakmai Egység

Bicske, Ady Endre utca 17.
+36 22 950 324

Család- és Gyermejkölési Szolgálat Szakmai Egység

Bicske, Ady Endre utca 1.
+36 22 412 367

Család- és Gyermejkölési Központ Szakmai Egység

2060 Bicske,
Ady Endre utca 2.
+36 22 952 791

Védőnői Szakmai Egység

iskolavédőnői ellátás
2060 Bicske, Kossuth tér 17.

Gondozási Központ Szakmai Egység

Bicske, Szent István út 124.
+36 22 950 175

Pedagógiai Szakszolgálat

Bicske, Kísfaludy u. 50.
+36 22 350 948
Nyitvatartás: H-P: 8-11 óra

Bicskei Gazdasági Szervezet

Bicske, Kossuth utca 60-62.
+36 22 565 285

Új Esély Központ Bicske

Bicske, Aradi vértanúk u. 18.
+36 70 668 5165

Nyitvatartás: minden nap
7:00-19:30

Gyepmesteri feladatok:

Tuncsik József
+36 20 972 8231
Kincses Imre +36 70 626 7378

Egészségügy**Bicskei Egészségügyi Központ**

Bicske, Kossuth tér 17.
+36 22 567 520
Hétfőtől péntekig: 7 órától
rendelési időtől függően

Gyermeorvosok**Dr. Hadnagy Réka**

+36 22 567 561
Rendelési idő:
H: 8-11 óra
K, Cs: 13-16 óra
Sz: 8-10 óra
P: páros héten 13-16 óra,
páratlan héten 8-11 óra

Dr. Nagy Diána

+36 22 567 561
Rendelési idő:
H, Sz: 12-15 óra
K: 8-11 óra
Cs: 9:30-11:30
P: páros héten 8-11 óra,
páratlan héten 12-15 óra

Egészségfejlesztési Iroda

Bicske, Kossuth u. 15.
+36 22 419 666
H-P: 8:00-16:00

Orvosi ügyelet

Bicske, Kossuth tér 17.
H-P: 16:00-22:00
Szombat, vasárnap
és ünnepnapokon:
8:00-14:00

A lakáson történő ellátási
igényt a 1830-as hívó-
számon lehet bejelenteni.

Aranyas Gyógyszertár

Bicske, Kossuth tér 15.
+36 22 565 093
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Duna Gyógyszertár

Bicske, Csabdi út 4.
+36 22 565 136
H-Sz: 9.00-20.00
V: 9.00-19.00

Oroszlán Patika

Bicske, Kossuth tér 10.
+36 22 350 775
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Impresszum

A Bicskei Újság Bicske Város Önkormányzatának hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicskei Művelődési Közalapítvány (2060 Bicske, Hősök tere 4.). Kiadásért felelős személy: Vincze Zita. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Szerkesztő: Csúri Ákos. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésfelvétel, kéziratleadás: szerkesztoseg@bicske.hu

**1956
2026**

Bicske Város Önkormányzata
tisztelettel meghívja Önt és kedves családját az
1956-os forradalom és szabadságharc
70. évfordulója alkalmából tartandó megemlékezésre,
2026. október 23-án 9 órakor
a Petőfi Művelődési Központba.

Ünnepi beszédet mond: **Bálint Istvánné polgármester**

Az ünnepség programja:

A Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola műsora

Koszorúzás az Emlékezés Virágánál

A rendezvényen közreműködik a Bicskei Fesztivál Fúvószenekar.

